

Finansministeren (Hørring): Det Foredrag, som det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) begyndte Debatten med i Dag, har jeg for mit Vedkommende — og det samme gælder vist alle — hørt med stor Interesse. Det var et Indlæg i den staaende Strid imellem Frihandelen og Protektionismen til Fordel for Frihandelen. De Slutninger, som det ærede Medlem jo maatte komme til ifølge hele sin Udvikling, har han imidlertid ikke forlangt skulde bringes til Anvendelse paa det Forslag, som her ligger til Forhandling i Dag. Det ærede Medlem har erkendt, at vi nu befinde os paa et Stadium, hvor det næppe kan gaa an at tage Toldspørgsmaalet op til Forhandling og Afgørelse fra dets første Grund. Selv om det ærede Medlem for sit eget Vedkommende kunde have Tilbøjelighed til at gaa i den Retning, forstod jeg ham saaledes, at han meget vel kunde være med til, at man fortsatte paa det Grundlag, Sagen har faaet. Det er i Virkeligheden saaledes, at saavel Folketingets Vedtagelse som Landstingets Vedtagelse anerkende Beskyttelsesteorien, det kunne vi ikke komme bort fra, og at Spørgsmaalet Tingene imellem nu egentlig kun staar om Kvantiteten af Beskyttelsen, ikke om Kvaliteten.

Den Sag, som her ligger for, Told-sagen i sin Helhed, er et gammelt Tema i Rigsdagen, har været for i de sidste 25 Aar, og det er ganske sikkert et Ønske fra mange Sider i begge Ting, at det maatte kunne lykkes at komme til Enighed. Jeg skulde for mit Vedkommende have ønsket, at den Affattelse, som Landstinget havde givet Forslaget, havde nærmet sig mere til Folketingets, end det i Virkeligheden gør. Imidlertid skal man dømme ikke alene efter Forslaget, som det er vedtaget, men ogsaa efter de Udtalelser, der ere komne frem i det andet Ting fra forskellige raadende Sider deroppe, og disse Udtalelser gaa i den Retning, at man er villig til en Forhandling med dette Ting og ogsaa er villig til at strække sig vidt for at naa til Forstaaelse. Jeg skal i saa Henseende henlede Opmærksomheden paa de Udtalelser, der ere fremkomne fra Ordføreren for Udvalget gentagne Gange, og særlig ogsaa da det gjaldt Manufaktur-tolden, hvor han pointerede, at man ogsaa paa dette Omraade ganske særlig var villig til at gaa til Forhandling for at komme til Forstaaelse. Jeg skal endvidere fremdrage de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 3dje Kreds (Tol-

derlund) og det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Frijs-Frijsenborg).

Jeg skal nu først nævne de Positioner, der vedrøre Finanstolden. Her er der jo en væsentlig Forskel mellem de to Tings Stilling, men denne Forskel er dog mere tilsyneladende, thi som det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) fremhævede, det virkelige Forhold er det, at man i Landstinget ikke har undergivet Spørgsmaalet om Nedsættelsen af Finanstolden nogen reel Behandling, og jeg kan ikke se rettere, end at denne Stilling fra Landstingets Side har været berettiget. Det høje Ting her udtalte jo gennem Udvalgsbetænkningen, at man var villig til at gaa til Drøftelsen af Spørgsmaalet om Kompensation for en Del af det Underskud, som Toldloven førte med sig efter den Affattelse, Forslaget havde faaet her i Tinget. Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) nævnedes i Forbindelse dermed i Dag, at min ærede Formand, den daværende Finansminister, havde accepteret et Underskud af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. som udækket. Men da Forslaget, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, giver et Underskud af $5\frac{1}{2}$ Mill., var der altsaa fremdeles, endogsaa efter den daværende Finansministers Stilling, 4 Mill. Kr., der vare udækkede. Om hvorledes dette Beløb skulde kompenseres, om der skulde kompenseres for hele Beløbet eller kun for en Del af det, og om ad hvilken Vej man vilde skaffe Kompensation til Stede, var der i Virkeligheden ingen Vejledning givet fra det høje Ting her. Hvis man f. Eks. havde vedtaget det Forslag, der nu har beroet i adskillig Tid hernede i det høje Ting om Forhøjelse af Afgiften paa Brændevinsbrænding, saa at man derved havde faaet 4 Millioner, og sendt Forslaget med denne Vedtagelse op til Landstinget, saa havde Stillingen selvfølgelig været en helt anden. Men det har man jo ikke gjort, og derfor var Landstinget henvist til at sætte de gamle Sats fra Regeringsforslaget ind paa Finanstoldpositionerne og lade det bero dermed, indtil man kunde komme til en nærmere Forhandling Tingene imellem om, hvorledes man kunde skaffe Kompensation til Veje og saaledes skaffe Grundlag i Virkeligheden for en Regulering af Finanstoldsatserne. Imidlertid har man i Landstinget fraveget dette Standpunkt paa to Positioner. Ved den ene, det var Cigarer, altsaa Tobakspositionen, har man — og dertil tror jeg, at jeg har givet Anledning — valgt at blive staaende ved den